

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van (een) gedeelte(n) uit deze uitgave in bijvoorbeeld een (digitale) leeromgeving of een reader in het onderwijs (op grond van artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot Stichting Uitgeversorganisatie voor Onderwijslicenties (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.stichting-uvo.nl).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@bua.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Oekraïne moet versneld lid worden van de EU

Eens, het land vecht ook voor onze vrijheid en verdient geen bureaucratische drempels maar bemoediging

door Wim van de Camp De auteur is voormalig Tweede Kamerlid en Europarlementariër voor het CDA, en is nu voorzitter van de Commissie Buitenland in die partij.

Toen ik aan deze column begon, heb ik wel even nagedacht over een mogelijk motto bij mijn bijdrage. ‘Typisch Hollandse zuinigheid’ was mijn eerste ingeving! Want de opstelling van het kabinet tegenover het EU-lidmaatschap van Oekraïne getuigt mijns inziens niet van ruimhartigheid.

Ondertussen gaat de vreselijke oorlog in Oekraïne onverminderd door. Met als gevolg heel veel doden, vooral jonge mensen, aan beide zijden van het front. Kunt u het zich anno 2022 überhaupt voorstellen: een zoon, of wellicht een dochter, te verliezen in een barbaars oorlogsgevecht? Mocht bij het verschijnen van deze column de oorlog zijn beëindigd, dan dank ik God op mijn blote knieën.

Solidariteit

En let wel: men vecht daar ook voor ónze vrijheid. De huidige Europese Commissie onder leiding van Ursula von der Leyen heeft als een van de kernthema's ‘Our European way of life’: het leven in een democratische samenleving, met respect voor de machtscheiding in de trias politica, en bovenal met respect voor onze grondrechten. Van vrijheid van godsdienst tot privacybescherming, van recht op een familieleven tot persvrijheid. Die samenleving wordt van alle kanten bedreigd. En nu Oekraïne ook voor onze manier van samenleven wil kiezen, wordt het land getroffen door de toorn van Rusland.

Het Oekraïense volk vraagt in deze oorlog om solidariteit van de VS, het VK en met name de EU. Een van de vormen van die solidariteit is een voorgenomen

lidmaatschap van de EU. Natuurlijk, wapenhulp, humanitaire hulp en economische hulp zijn mooi, maar het gaat hier om veel fundamentele vragen.

Oekraïne vraagt er niet om onmiddellijk te worden toegelaten tot de EU. Het land vraagt om erkenning, en wil zo spoedig mogelijk kandidaat-lid van de Unie zijn. Maar willen wij als West-Europa dat perspectief bieden? Nee, tot op dit moment niet, met Nederland voorop. Helaas, want juist in deze oorlogstijd is perspectief bieden een teken van hoop. Terecht zei president Zelensky in zijn *Nieuwsuur*-interview dat hij zich in de steek gelaten voelt door zijn vriend 'Mark'.

Het beëindigen van de oorlog, een wapenstilstand met hopelijk een vredesverdrag, en wellicht de wederopbouw van het zwaar verwoeste land vormen de eerste prioriteiten van de Oekraïners. En ook daarna zal er nog heel wat water door de Dnjepr moeten stromen voordat

Een land dat zo zwaar heeft geleden, verdient een snelle aanpak

Oekraïne daadwerkelijk lid is van de EU. De Kopenhagen-criteria voor toelating zullen worden gehanteerd; moeilijke onderhandelingen zullen volgen, want de corruptie is niet weg.

Maar moet dit echt zo gaan? In plaats van allerlei procedurele dan wel bureaucratische regels op te werpen, vind ik dat de EU dit perspectief en deze hoop moet bieden. En wel op korte termijn. In mijn ogen verdient een land dat zo zwaar heeft geleden, een snelle aanpak, ook gesteund door Nederland. De Franse president Macron is al van mening veranderd, en ook het recente en zeer geslaagde EVP-congres in Rotterdam was duidelijk: 'We stand with Ukraine.' Dat mogen geen inhoudsloze woorden zijn. Of gaan wij straks opnieuw tegen de VS zeggen: help ons met het positioneren van Oekraïne, omdat wij als Europese Unie opnieuw geen antwoord kunnen geven?

Balkanlanden

In dit verband vraag ik ook aandacht voor de diverse Balkanlanden. Zo zou de EU hom of kuit moeten vragen van Servië. Het land 'flikflooit' nu met alle partijen, en de EU laat dat allemaal toe. Maar als Servië lid wil worden van de EU moet het daarmee ophouden, en een duidelijke keuze maken voor ons. Vooralsnog echter is de invloed van Rusland en China er groter dan die van Europa, hoewel het land kandidaat-lid is van de EU. Servië is naast Oekraïne een geopolitiek slagveld, vooralsnog gelukkig zonder wapengekletter.

Wij dienen ons in dit verband veel bewuster de volgende vraag te stellen: wat willen we met Europa? De kortste samenvatting is die van rechts: 'Veilig terug achter de dijken.' Maar dat redt ons niet op de langere termijn. Europa dreigt steeds meer speelbal te worden van andere geopolitieke krachten. Is dat echt wat we willen? Het komende decennium redden we ons nog wel, maar daarna? In mijn ogen denken wij veel te gemakkelijk, maar ook te oppervlakkig over deze waardestrijd.

Ik herhaal: de Oekraïners vechten ook voor ons. Zij vechten tot behoud van onze liberale democratieën (niet alleen die van de VVD). Maar terwijl in het oosten de strijd voortduurt, wentelen wij ons in onze rijkdom en gaan over tot de orde van de dag.

Om die reden kies ik als motto niet 'Typisch Hollandse zuinigheid', maar 'Bemoedigen'. CDA, sta toch eens ergens voor!